

Za našo deco.

Snegulčica.

(Iz zbirke »Grimmove pravljice«.)

Dalje.

Lovec je moral slušati. Odvedel je Snegulčico v gozd. Ko pa je izdril nož, da bi ga deklici zasadil v ubogo, nedolžno srce, tedaj je ona bridko zajokala in je rekla: »Dobri mož, ne ubij me! Skrila se bom v gozdu in nikoli več se ne bom vrnila.«

Bila je tako nežna in lepa, da se je lovec dal omehčati.

»Idi, idi, ubogo dete,« ji je rekel. Snegulčica je brž odhitela in se je skrila v gozdu. Lovec je mislil, da jo bodo divje živali kaj hitro našle in raztrgale. Zdelo se mu je pa, kakor da bi se mu bil kamen odvalil s srca, ker dekleta ni bil ubil.

Baš tedaj je pritekel mimo divji merjasec. Lovec ga je napadel in ubil ter mu je izrezal srce, katerega je izročil potem kraljici. Sedaj je bila zopet vsa srečna.

Med tem je bežala Snegulčica vse globlje v gozd. Zelo jo je bilo strah, ker ni videla žive duše. Tekla je preko ostrih kamnov, preko bodičastega dračja, tekla je dotlej, dokler so jo še mogle nesti noge. Že se je začelo mračiti, ko je naenkrat naletela na hišico sredi gozda. Pomislila je, da bi mogla vstopiti in si malo odpočiti. Vrata so bila samo priprta in tako je lahko neovirano stopila v hišico.

Vse, kar je notri videla, je bilo majhno, pa zelo snažno in v redu. Na mizi je bilo sedem majhnih krožnikov, sedem nožičev, sedem žličic, viličic in sedem srebrnih čašic. Ob zidu je stalo v vrsti sedem posteljic, pokritih s čistimi, belimi odejami. Snegulčica je postala sredi sobe in je najprej vse razgledala.

Bila je zelo lačna in žejna. Z vsakega krožnika je malo jedla in si oddrobila od vsakega kruhka kosček. Nato je še izpila iz vsake čašice nekoliko kapljic vina. Ker je bila silno utrujena, je legla na eno izmed posteljic in je takoj zaspala.

Napočila je že noč, ko so prispeli gospodarji hišice domov. To je bilo sedem palčkov, ki so ves dan kopali v gori, kjer so iskali zlahtno kamenje in zlato.

Ko so palčki vstopili, je vsak izmed njih prižgal svojo baklo. Zdaj je bila vsa soba razsvetljena in takoj so zapazili, da je bil nekdo v hišici, ker ni bilo vse v tistem redu, kakršnega so bili zapustili, ko so se podali na delo.

Prvi palček reče: »Kdo je sedel na mojem stolčku?«

Drugi reče: »Kdo je jedel z mojega krožnika?«

Tretji reče: »Kdo je vzel od mojega kruhka?«

Četrti reče: »Kdo je jedel od moje solate?«

Peti reče: »Kdo je uporabljal moje vilice?«

Šesti reče: »Kdo je rezal z mojim nožičem?«

Sedmi reče: »Kdo je pil iz moje čašice?«

Začeli so iskati po sobi. Sedmi palček je pogledal v svojo posteljo in je tam našel Snegulčico.

Brž je poklical svoje tovariše in tako so vsi obstopili posteljo. Dvignili so svoje bakle in so dolgo časa posmatrali Snegulčico.

»Oh! Kako lep je ta otrok!« je rekel eden. Vsi so sklenili, da Snegulčice ne bodo prebudili, ampak da jo bodo pustili, naj mirno spi.

V jutro se je Snegulčica zbudila. Ko je zagledala sedem palčkov, se je zelo prestrašila. Oni pa so jo ljubeznivo vprašali:

»Kako ti je ime?«

»Snegulčica,« je odgovorila.

»Kako si dospela sem v našo hišico?«

Pripovedovala jim je, kako je bila njena mačeha zapovedala, naj jo ubijejo, in kako jo je lovec pustil pri življenju. Pravila je dalje, kako je ves dan bežala, dokler ni našla te majhne hišice.

Palčki so ji rekli: »Če hočeš delati v naši hiši, da namreč paziš na red in snago, lahko ostaneš tu. Mi bomo skrbeli zate. Odloči se!«

»Ostanem,« je odgovorila Snegulčica. »Z vsem sem zadovoljna, kar zahtevate.«

Tako je postala palčkom gospodinja in je skrbela, da je bila hišica vselej snažna in v redu. Vsakega jutra so odšli palčki v goro, da bi iskali zlahtnega kamenja in zlata, Snegulčica pa je ostala doma in jim je pripravljala večerjo. Ves dan je bila sama v hiši. Zato so jo palčki večkrat svarili, naj pazi na sebe.

»Dobro pazi,« so ji rekli. »Pazi se posebno svoje mačehi, ker bo gotovo kmalu izvedela, da si tu. Nikogar ne sprejmi v hišo.«

Brezsrčna kraljica je verjela lovcu, da je Snegulčico usmrtil. Sedaj je vedela, da je zopet najlepša žena na svetu. Da bi se pa sigurno o tem prepričala, je zopet pristopila k ogledalu in ga je vprašala:

»Ogledalo na steni tej, katera žena je najlepša na svetu? Povej!«

Ogledalo je odgovorilo:

»Kraljica, ti najlepša žena tukaj si. Tam sredi gozdov pa, kjer palčkov je dom, Snegulčica biva, in njena lepota je tisočkrat večja od tvoje.«

Kraljica se je prestrašila. Zdaj je vedela, da ji lovec ni povedal resnice.

Sedla je in je začela premišljevat, kako bi se iznebila Snegulčice. Dokler je vedela, da je kdo lepši od nje, ni imela nikjer miru. Nazadnje si je napravila grozen načrt.

Dalje sledi.

Veletoki ali orjaške reke na svetu.

Komaj eno tretjino zemeljske površine tvori zemlja in po tej eni tretjini se pretakajo proti morju nepregledne količine vode. Če upredelimo največje reke vseh delov sveta po dolžini toka in po količini vode, potem dobimo naslednji vrstni red:

1. Mississippi — Mis-souri, Združene se-veroameriške države, 7000 km.
2. Nil, Afrika, 6400.
3. Amasonas, Brazili-ja, 5500 km.
4. Jankcekiang, Ki-tajska, 5200 km.
5. Kongo, Afrika, 4650 km.
6. Mackanzie, Kana-da, 4600 km.
7. Lena, Sibirija, 4600.
8. Amur, Mandžurija, 4500 km.
9. Metong, Indokina, 4400 km.
10. Hoangho, Kitajska, 4200 km.
11. Niger, Afrika, 4200.
12. Jenissei, Sibirija, 3900 km.
13. Volga, Rusija, 3700.
14. Parana, Južna Ama-rika, 3700 km.
15. Yukon, Alaska, Se-verna Amerika, 3600.
16. Ob, Sibirija, 3500.
17. Indus, Indija, 3200.
18. Brahmaputra, Indi-ja, 2900 km.
19. Donava, Evropa, 2900 km.
20. Evfrat, Mezopota-mija v osrednji Azi-ji, 2800 km.
21. Rio Grande del N., Združene am. drža-ve, 2800 km.
22. Ganges, Indija, 2600
23. Sambesi, južna Af-rika, 2600 km.
24. Syr-darja, Aralsko jezero v osred. Aziji, 2600 km.
25. Amur, Aralsko je-zero, 2500 km.
26. Kolorado, Združene am. države, 2500 km.
27. Murray, Avstralija, 2300 km.
28. Orinoko, Venezuela v juž. Ameriki, 2300.
29. Dnjepr, Rusija, 2300
30. Don, Rusija, 2100.
31. Tigris, Mezopota-mija, 2000 km.

Katoliška mladina vseh šol — čitaj

„Nedeljo“!

Bodi zavedno-katoliška že v svojih nežnih mladih letih!

Društvo narodov

ima svojo lastno himno. Skladatelj himne je kapelnik dunajske opere Alwin.